

Пепеляшка дълго гледала след тях, докато се изгубили в далечината ... а след това тъжно заплакала ... Тогава при нея дошла нейната кръстница ...която била добра вълшебница ...

Тя попитала Пепеляшка защо плаче ...

- Така ми се искаше ... така ми се искаше ... - отвърнала Пепеляшка и изведнъж захлипала толкова силно ... че не могла да довърши думите си ...

- Искаше ти се да идеш на бала ли ... - попитала я вълшебницата.

- Да можех да отида наистина ...- замечтано отвърнала Пепеляшка.

- Добре ... - казала вълшебницата. - Ако се постарая да направя каквото ти поръчам, с радост ще изпълня това твоё желание. Иди сега в градината и ми донеси една хубава тиква ...